

ШЕВЧЕНКО И ГАННА ЗАКРЕВСКАЯ

До конца своих дней Шевченко сохранил нежные чувства к Ганне. Уже в ссылке он посвятил ей стихотворения «Г.З» (Ганна Закревська), самое лирическое свое стихотворение:

...Ніколи
Ти не здавалася мені
Такою гарно-молодою
І прехорошою такою,
Так, як тепер на чужині,
Та ще й в неволі...
....А ти, доле! А ти, мій покою!
Моє свято чорнобриве,
І досі між ними
Тихо, пишно поважаєш?
І тими очима,
Аж чорними – голубими,
І досі чаруєш
Людські душі? Чи ще й досі
Дивуються всує
На стан гнучкий? Свято моє!
Єдине свято!
Як обступлять тебе доле діточки-
дівчата
Й зашебечуть по своєму
Доброму звичаю,
Може, й мене ненароком
Діточки згадають.
Може яка і про мене
Скаже яке лихо.
Усміхнися, моє серце,
Тихесенько-тихо,
Щоб ніхто і не побачив...
Та більше нічого.
Помолюся Богу

«Г.З.»
1848

